

ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ואתה כן^ט
אדם קח-לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו
ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל
חברו: וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים
בינך: וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא-תגיד לנו
מה-אלה לך: דבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח
את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושכתי ישראל חברו ונתתי
אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד
ביני: והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר
אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל
מבין הגוים אשר הלב-שם וקבעתי אתם מסכיב והבאתי
אותם אל-אדמתם: ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה-עוד לשני
גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא ישמאו עוד
בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתיו אתם מכל
מושבתיהם אשר חטאו כהם וטהרתיו אותם והיירלילעם ואני

ע"י

הנה הארון יהוה צבאות מסעך^ל
פארה במערכה ודמי הקומה גדעים והגבהים ישפלו: ונקף^ל
סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: ויצא^א
חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח יהוה
רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה:
והריחו ביראת יהוה ולא-למראה עיניו ישפוט ולא-למשמע
אוזניו יוכיח: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי-ארץ
והפכה-ארץ בשבט פיו וגבורת שפתיו ימית רשע: והיה
צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: וגד זאב עס-
בבש ונמר עס-גדי ירבע ועלל וכפיר ומריא יחזו ונער
קטן נהג בס: ופרה ודב תרעינה יחדו ירבעו ילדיהן
ואריה בפקר ואכלת-בן: ושעשע יונק על-חר פתו ועל
מאורת צפעו גמול ידו הדה: לא-ירעו ולא-ישחיתו
בכל-הר קדשי כי-מלאה הארץ דעה את-יהוה כמים
לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ישי

נח"כ

יד ימי מונה אמר יהוה:
יהוה והקמתי את-הדבר הטוב אשר דברתי אל-בית
ישראל ועל-בית יהודה: בימים ההם ובעת ההיא אעמית
לדוד עמית צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: בימים ההם כ

משמרתו תשמר וגם-אתה תדין את-ביתי וגם תשמר את-
חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמרים האלה: שמע-נא
והושע וכהן הגדול אתה ודעיד הישבים לפניך ביראשי
מופת המה כי-הנני מביא את-עבדי צמח: כי ונהג האבן
אשר נתתי לפני והושע על-אבן אחת שבעה עינים הנני
מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את-עין הארץ-ההיא
ביום אחד: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש-לרעהו
אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה: וישב המלאך^ד
הדבר כי ויערני כאיש אשר-יעור משנתו: ויאמר אלי מה
אתה ראה ויאמר ראיתי ונהג מנורת זהב כלה וגלה על-
ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות
אשר על-ראשה: ושנים ויתים עליה אחד מימין הגלה ואחד
על-שמאלה: ואני ואמר אל-המלאך הדבר כי לאמר מה-
אלה אדני: ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלא ידעת
מה-המה אלה ואמר לא אדני: ויען ויאמר אלי לאמר
זה דבר-יהוה אל-ורפבל לאמר לא בחיל ולא בבל כן
אס-ברוחי אמר יהוה צבאות: כי-אתה הר-הגדול לפני
ורפבל למישור והוציא את-האבן הראשה תשאות חן וחו
לה: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ידי ורפבל
יסרו הבית הזה וידיו תבצענה וירעת כי-יהוה צבאות שלחני
אליכם: כי מי בז ליום קטנות ושמתו וראו את-האבן הבדיל
ביר ורפבל שבעה-אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל-
הארץ: ואני ואמר אליו מה-שני היתים האלה על-ימין
המנונה ועל-שמאלה: ואני שנית ואמר אליו מה-שתי
שבלי היתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים
מעליהם הזהב: ויאמר אלי לאמר הלא ידעת מה-אלה
ואמר לא אדני: ויאמר אלה שני כני-היצהר העמדים על-

נח"כ

כג על-כסא דוד ומשל עוד ביהודה: הוי רעים
מאבדים ומפצים את-צאן מרעיתי נאם-יהוה: לכן כה-
אמר יהוה אלהי ישראל על-הרעים הרעים את-עמי אתם
הפצתם את-צאן ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד
עליכם את-רע מעלליכם נאם-יהוה: ואני אקבץ את-
שארית צאנ מכל-הארצות אשר-הדחתי אתם שם ושכתי
אתה על-נוה ופרו ורבו: והקמתי עליהם רעים ורעים ולא-
יוראו עוד ולא-יחתו ולא יפקדו נאם-יהוה: הנה
ימים באים נאם-יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך
י מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: בימי תושע יב
יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר-יקראו יהוה
צדקנו: